

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

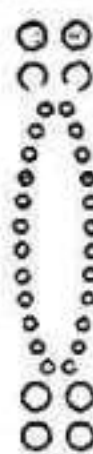
SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

Palamós 3 de Novembre de 1928.

ANY II

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fera, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR. 2. SECT.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

Un any!

Costa Brava ha arribat ja al primer any de la seva vida, i un any d'existència per una publicació palamosina on tantes i tantes altres publicacions arborades d'un sant entusiasme han viscut sols unes setmanes, de Nadal a Sant Esteve, com vulgarment solem dir, ja és una bella gesta, malgrat l'aniversari de la seva aparició coincidís amb la de la seva mort. Un any de vida suposa un any de sacrificis continuats dels que, malgrat tot, no sabríem pas penedir-nos-en i és per aixó que en entrar en el segon any de la nostra existència ho fem amb la mateixa fe i el mateix entusiasme que en començar.

Costa Brava, no és cap periòdic de partit i acull i acullirà sempre desinteressadament tota col·laboració que amb mires enlairades i exentes de tot egoïsme tendeixin al benestar moral i material dels nostres conciutadans i aquest és l'únic segell pel qual volem ésser distingits.

Costa Brava, aspira a ésser l'orgue d'expressió de tots els vilatans que s'interessen pels problemes locals, siguin de la mena que siguin i com ja tenim parlat abastament si no la nostra conformitat sempre trobaran en nosaltres comprensió i respecte.

No hem fet un gran camí en aquest primer any de vida i és ben segur que hem negligit molts fets que mereixien un comentari, no volgueu fer-nos-en retret.

Volgueu ajudar-nos i allargueu el pas; feu via envers nosaltres i tots junts emprendrem el camí que ens menará a la consecució dels nostres ideals de pau i justícia.

En entrar en aquest segon any d'existència plau-nos donar les gràcies a tots aquells qui ens han encoratjat a seguir avant en el camí emprés brindant-nos el seu ajut moral; als col·laboradors espontanis simpatitzats amb la nostra obra modestíssima i als subscriptors i llegidors que han sabut veure en nosaltres la realització d'una obra de proporcions humils i que amb la seva ajuda confiem anar aixamplant. A tots gràcies!

Marginal

Regirant

Si, una tarda d'aquestes grisotes que ara comencen a prodigar-se, se'm ocorregué regirar els números de «Costa Brava» aparegudes fins ara. Cinquanta números d'altres tantes setmanes! Un any de vida compta ja el nostre volgut setmanari! Ha correspost el públic al esforç que aixó representa? No pas com sembla lògit qu'hauria d'haver-ho fet, però ja en parlarem més endavant d'aixó, deixem-lo, doncs, ara, i donem un ràpid cop d'ull enrera; fem en pocs mots lo que podríem dir-ne l'història del nostre setmanari.

En el primer número que amb joia quasi infantívola oferíem al públic s'anuncia una secció de xafarde-ries futboleres que més tard veiem desaparéixer amb pena. Des del número tercer fins al nou i amb el lema de «trista necessitat la de la terra, trobar la pau per medi de la guerra» es publiquen una sèrie d'Episodis locals de Palamós en la Guerra de l'Independència,

deguts a la docta ploma del que fou Rector d'aquesta parroquia Mn. Felix Paradedà. Les «Futboleres» que són sempre un clar espill de les impressions de l'afició local.

Apareixen després unes «Caricatures o retrats?» deguts a la ploma del nostre amic Tut, acompanyats d'una nota de Pierre de Rochoire, que també veiem desaparèixer des de'l número vintitres, degut a les despeses que imposava la confecció del clixé. Des del número setze i amb la senyoreta S. C. es publicaren una serie d'elogis a una beutat; cosa ben senzilla i que podria durar eternament, car trobar cada setmana una noia prou formosa en nostra vila no és pas cosa difícil; si hom les troba a cada pas! Aquests elogis deguts a Joan Miquel Hispeiru i a Black and Fair, obtenen força éxit entre el sexe débil. Col·laboren també en aquesta secció, alguna vegada, plomes tan prestigioses com En Gai, Rochoire i algú altre.

Serapia i Romualda i Sara i Fina intenten una galeria de joves palamosins que ha de plegar a poc per no exposar el físic, doncs lo que per uns és motiu de broma pels afavorits no té gaire gràcia.

Ens plau molt el «Carnet d'un excursionista» Gràcies a ell hem recorregut Gualba, els elevats i formosos pics des d'on la verge bruna prega per la terra catalana, go és Montserrat, el Castell de Burriach . . . Firma la secció el bon amic F. Juanals i Dagues.

Algun incident també a tingut lloc en aquestes columnes i promou un d'ells un rebuñori injustificat. Versos de poetes locals s'alternen amb la prosa.

Passada aquesta lleugera ullada al periòdic toca passar-la breument als col·laboradors importants: Mossén Felix Paradedà, que amb llurs articles ens ilustra sobre el passat de la nostra vila. F. Juanals i Dagues, infadigable excursionista que ens porta per medi de les seves impressions una flairosa alenada de les nostres muntanyes. El dibuixant Tut, que amb les seves gracioses caricatures junt amb Rochoire ens fan passar bé l'estona.

Keeper, amb la secció de futboleres sempre imparcial i just sap fer desfil·lar per davant del qui viu allunyat de la vila nadiua les fases més sobressortints dels partits que celebra el nostre volgut Palamós S. C.

L. Barceló i Bou, el cantaire de les nostres belles naturals, el folk-iorista local per excel·lència i quina prosa amarada del suc terral és fa llegir per ella sola fins i tot quan s'ocupa dels temes més banals.

Comte Raül, amb llurs articles sobre temes palpitanants molt interessants.

Gai, J. Miquel Hispeiru, Black and Fair en la secció d'Elogis que tant plauen a les nostres damiselles.

Xarles Ton, . . . té ara no se que dir de mi mateix. . . (els hi diré?) doncs, si, des d'ara no seré ja més en

Xarles Ton, l'autor dels Marginals, seré. . . . però no ho digueu a ningú, seré en Mima.

Un número mereix especial menció; el 15 corresponent al 18 de Febrer, car ell anà dedicat al dissortat amic nostre en J. M. Soler (q. e. p. d.)

I ara hem de fer retret a alguns que tenint habilitats per escriure, romanen amb una indiferència que creiem que els fa poc favor. Sempre els mateixos escrivint! No podrien ajudar-hi d'altres que tenen aptituds reconegudes? No podrien, també, intentar quelcom en aquest sentit alguna de les nostres damiselles? Sabem per experiència que n'hi ha alguna que sap fer-ho, i bé!

Per acabar el vostre amic Xarles Ton no vol cansar-vos més i sols espera dels qui hagin fet la mercé de llegir els seus insulsos marginals que vulguin dispensar igual favor al seu successor,

EN MIMA

Flors que moren

L'Ignasi Iglésies ha mort! Veus aquí les paraules que fins inconscientment els nostres llavis pronuncien; amb aquella inconsciència filla del dolor. Ha mort! Que tindrà aquest mot que fins esglaia als més ardits?

Aquesta volta la Dalla Incansable, ha segat una vida ben preuada per nosaltres; una d'aquestes vides que són llevor del bé; una d'aquestes vides que amb sa energia i bon sentir, donen més força i dirigeixen els batecs del cor del poble.

Per la faç de la terra nostrada, sempre pròdiga en homes de válua, sembla hi passi una ventada que pugna per abatre les testes més aimades i respectades per nosaltres; un vent de tempesta que marceix les flors de nostra raça. Primer Guimerá, ara l'Iglésies. . . Tots aquells homes que amb llurs plomes feien sentir tot un poble; que sabien ajuntar, al calor de llurs paraules, totes les aspiracions sintetitzades en una sola, van desapareixent poc a poc. . . .

Són les flors que passen; les que moren després de donar llur perfum, que marxen finida llur missió aquí en aquest món.

Pas als que puguen! Pas a la Joventut que triomfa! Cridaran alguns esperits, d'aquells que la gent diu exaltats, baix l'impressió de la llei que regula el fi de totes les coses; cridaran, però amb un clam que no trobarà ressó, sinó és un arronsament general d'espallles; amb un clam qu'és l'himne que canta aquella veritat tan crudel, però al ensems tan falaguera; tot fineix i tot se renova; les flors moren, per neixer-ne

l'altres; uns cors se paren, però altres comencen a patejar!

I tenint en compte tot aixó, aquells tindrien d'ésser els crits del nostre poble, uns crits que fossin les veus d'ánim per els que tot just despunten, uns crits que fossin com el sol que amb els seus raigs té de badar els pétals d'aquelles poncelles que neixen del verger de la nostra terra. Tindria d'ésser el clam de la cultura, el que dominés tots els bruits, no la bruidor enervant i covarda, d'una indiferéncia miserable.

No ofeguem mai les aspiracions d'un ésser, sobre tot si són nobles. Moltes voltes quin és el premi que és dóna a un article, a un escrit que no té cap altre fonament que il·lustrar al poble, qu'esvaír un xic les tenebres de l'ignoráncia, que, com una constant maledicció, sempre s'arre nolinen sobre la seva testa? Un somris despectiu, o de llástima.

I creieu, volguts llegidors, que aixó és un impuls animós? No pot ésser, ço que passa. Cal que quan brolli alguna poncella en nostra terra, en nostra vila, no la marcim amb el glaç de la nostra indiferéncia, o la desfullem amb el somris del nostre despreci, aquest despreci que sols és nascut de l'incultura, perquè necessita l'ignoráncia per des envolupar-se, i que torna ridícul al que la sent. Ben al contrari, conreuem-la bé aquesta flor que neix a la vida de l'art; reguem-la amb el doll gemat del nostre entusiasme; no li neguem mai el concurs de la nostra opinió i companyerisme. Pot ésser, no ens donen exemple altres pobles, on estimen i senten més l'art i la cultura qu'el nostre?

Per aquests miujants, les poncelles no aniran a caure en el gel d'un anticipat hivern i el verger intel·lectual de nostra casa donará gust de veure, no siguent esté·il, cosa que a l'últim devindria si sempre bufessin les ventades hivernenques de l'indiferéncia, que junt amb les fulles de les poncelles s'emportarien les llevors.

Guimerá, Iglésies, s'en van. . . Són les flors que passen. Plorem-els, que amb ells desapareixen coses ben aimades! Però fem que amb l'ajut nostre, esclatin aquelles humils poncelles que tot just surten; quan en veiem una que despunta, per senzilla que sia, conreuem-la. . . . Són les flors que vénen; són l'esperança del demá. Fem-les ufanoses, que del petit i insignificant granet qu'arrastra el ventitjol, neix, al fi, l'arbre frondós, qu'estenent l'ur brancaim airovement, llença un ret a la tempesta.

EL COMTE RAÚL

AQUEST NÚMERO HA ESTAT REVISAT PER LA
CENSURA GOVERNATIVA.

FUTBOLERES

Campionat provincial TERCERA JORNADA

U. S. Bisbalenca	—	Palamós S. C.	0 - 1
Olot F. C.	—	A. S. D. Girona	3 - 0
U. D. Girona	—	U. S. Figueres	3 - 0
F. C. L'Escala	—	Ceida	2 - 1

Aquesta jornada no registra cap resultat que poguem considerar com a sorpresa.

El Ceida, batut a l'Escala, dóna un pas enrera vers el títol suprem. La U. D. Girona s'aferma en el seu lloc de «leader» que no creiem abandoni ja. Com era de preveure l'Olot aprofita la ventatja que representa el seu camp per apuntar-se dos punts més i el Palamós bat de justesa als bisbalencs, que en aquest partit arrengraven un «terç» compost de cinc bisbalencs, tres port-bouencs, un palafrugellenc, un figuerenc, i un barceloní.

U. S. Bisbalenca o

* * *

Palamós S. C.

No és possible comentar aquest encontre sense revoltar-se contra la inqualificable agressió de que fou víctima el vice president del Palamós S. C., senyor Reig. La rivalitat esportiva entre els dos cercles més amunt esmentats, no pot disculpar als senyors Figueres i Vallada per la seva actitud inhumana, fredament brutal. Espliquem els fets.

Després de pagar religiosament l'import de l'entrada, que pel sol fet d'ésser membre de junta d'un dels clubs contendents no hi tenia cap obligació, el senyor Reig entrá al terreny de joc de la U. S. Bisbalenca amb alguns jugadors i amics palamosins. El senyor Figueres — creiem que membre de junta bisbalenc — demaná al senyor Reig per enraonar uns moments, per lo qual els companys d'aquest darrer s'allunyaren discretament. Sembla que de les paraules hom passá als fets i mentres el senyor Reig — que portava bastó i abric — tirava el bastó a terra i intentava treure's l'abric, el senyor Figueres se li abraoná al damunt al ensems que el senyor Vallada, amb el propi bastó del senyor Reig, collit del sòl, el colpejava covardament.

El senyor Reig, curat en una farmacia, passá després a casa un metje qui tingué de donar-li dos punts de sutura al llavi superior, mig partit.

Aquesta és la nostra impressió dels fets ocorreguts

al camp de la U. S. Bisbalenca, de trista recordança. I bé: creiem que els poders futbolístics no deixaran passar aquest fet innoble, anti-esportiu i anti-humà. El comitè provincial no pot restar passiu enfront la gesta (?) insólita dels dos valents (?) bisbalencs —l'un membre de junta i l'altra empleat del club— puix que s'esposaria al blasme de tots els esportius. No volem exigir al comitè que deixi caure la seva mà de ferro sobre els dos individus en qüestió. Demanem solament justícia. Res més que justícia.

* *

El partit d'una bellesa i netedat remarcables fou emocionant per l'incertitud del resultat final. L'onze bisbalenc no és aquell mateix equip del primer partit de campionat. Ara és un vertader terç estranger, com el nostre, amb la notable diferència que a Palamós es juga per amor a l'art i a La Bisbal tots cobren. Si els bisbalencs poden aguantar aquest equip, donaran més d'un disgust i fins sumaran alguns punts. La seva classificació, però, no passarà a l'història i, ben mirat, fora preferible no gastar inutilment tantes pessetes i evitar de quedar endeutat amb tothom.

El Palamós va jugar amb un entusiasme insuperable. I també amb força encert. Va vèncer merescudament, el que va saber-ne més. Individualment es desacaren Rosalench, Porro, Gou i Company. Pels bisbalencs Tibau i Subirana.

El veterà i ardit Forné, ocupà el lloc d'Aliu amb tot l'entusiasme de la seva vocació futbolística.

Equips: «U. S. Bisbalenca»:— Soler, Trill, Mac, Tibau, Muní, Rubau, Romans, Campos, Serra, Subirana, Ier. «Palamós S. C.»:— Porro, Dimes, Cai, Gou, Company, Ventura, Forné, Ribera, Rosalench, Garcia, Abellí.

* *

Avui que per llur insuficiència i incapacitat i sempre per la por de rebre, els àrbitres —la immensa majoria— es decanten a afavorir els propietaris del camp puix que és l'única manera de sortir-se de mals majors d'una feina per la qual son incapaços, és altament encoratjador el comportament del senyor Sáez que dirigí aquest encontre. Imparcial, enèrgic i segur dels seus fets feu una tasca admirable. El seu millor elogi que podem fer es que no va equivocar-se una sola vegada en tot el partit.

PARTITS PER DEMÀ

U. D. Girona — U. S. Bisbalenca
 Palamós S. C. — Olot F. C.
 A. S. D. Girona — F. C. L'Escala
 U. S. Figueres — Ceida

CLUBS	J.	G.	P.	E.	GF.	GC.	P
U. D. Girona	3	3	0	0	15	1	6
Palamós S. C.	2	2	0	0	3	1	4
Ceida	2	0	1	1	2	3	1
U. S. Figueres	3	1	2	0	4	5	2
F. C. L'Escala	3	2	1	0	6	7	4
A. S. D. Girona	3	1	2	0	8	10	2
Olot F. C.	3	1	1	1	4	4	3
U. S. Bisbalenca	3	0	3	0	1	7	0

Manca consignar el partit Ceida - Palamós que no pogué acabar-se.

El partit A. S. D. Girona - U. S. Bisbalenca que fou suspès per la pluja, es jugarà el dia 26, amb el resultat de 3 gols a 1 a favor dels gironins.

KEEPER

Noticiari

Moviment del Port comercial en els dies compresos des del 13 d'Octubre al 1 del corrent:

Vapors estrangers: «Hellen», «Freidig», «Estrella» i «Freidig», noruegs; «Baukdale» i «Carpio», inglesos; «Oued Sebon II» i «Saint Elme», francesos; «Sapine-ro», nordamericà; «Amedes Ceretti», italià. Velers: «Flora» i «Lilly G», italians. Vapors nacionals: «Celta», «Cervera», «Anciola n.º 1», «Berga», i «Cabo La Plata». Velers: «Joven Paquito», 2 vegades; «Fernando Gasset», San José, Felix Marti, Ramona, Alodin, Teresa, 2.ª Carmencita i Verge del Remei.

El diumenge passat el CENTRE R. FEDERAL celebrà el seu ball de Societat. En el CASINO EL PORT en tingué lloc un d'obsequi per la celebrada orquestrina PALAMÓS, resultant afavorits la senyoreta M. Meno i un jove foraster residenciat de poc a la nostra vila.

El dimecres últim un auto dels que fan el trajecte a Figueres sortint d'aquesta vila en ésser davant del C. Agrupació Republicana de St. Joan, anà a embestir un post del telégraf resultant tres passatgers amb ferides lleus de les que foren curats a la farmacia Pagés.

Durant tota la setmana ha plogut abundantment, ahir fou l'únic dia que el sol no s'aragà de nosaltres.

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei
acurat - Lloc de reunió
dels aimants dels sports

S. Plaja Villena

Centre General de Escripcions

Venda i subscripció a tota mena de periòdics i revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

Tintoreria "LOS MIL COLORES"

ANTONI GÜELL

Tenyits i rentats de tota classe de trajos i vestits i els seus similars.

Dols i altres serveis a les 24 hores.

DESPATXOS:

Sabateries Velles, 8 i Progiés 31 - GIRONA

Passeig Castelar, 9 - PALAMÓS

TALLERS: Pedret, 7 - GIRONA

Se Alquila

un almacén

situado en la Carretera de Gerona, al lado del
Centro Republicano Federal

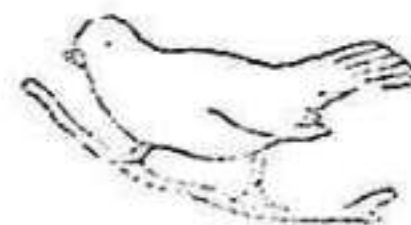
Razón: JUAN REIG - Contratista de Obras

Si vosté s'aprecia

de tenir una exagerada
pulcritut en la seva roba
interior, sabrà que aixó
s'aconsegueix rentant-la
amb

SABÓ CHAMBO

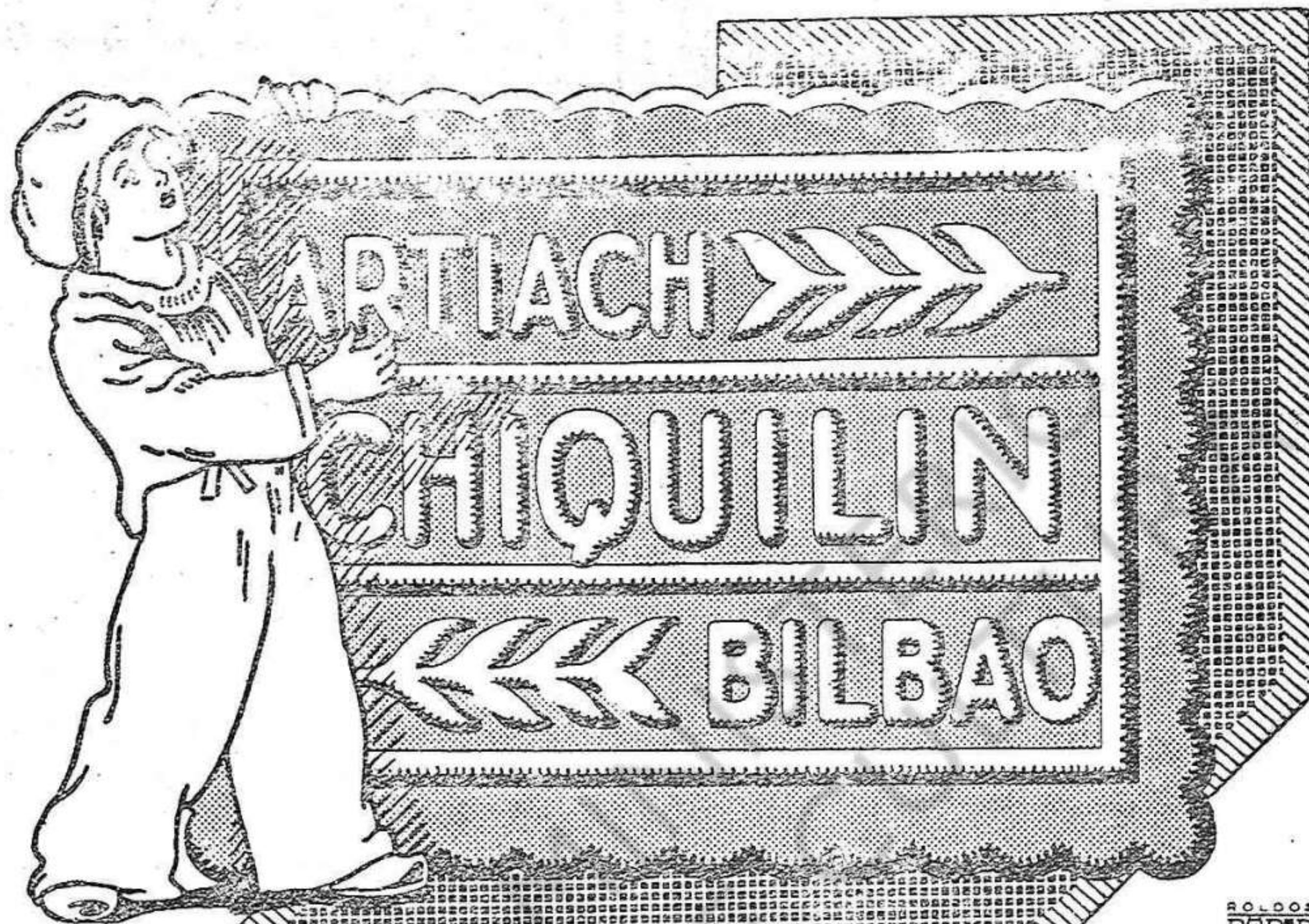
F. GARRIGA
Via Layetana 17.
BARCELONA

RIFA DE NADAL:

Talonaris Rifa i In-
quilinat a preus sense
competència.

S. PLAJA VILLENA,
Munt, 34
PALAMÓS

ROLLOS
RÁPIDO

LA NUEVA CREACION ARTIACH

A BASE DE

YEMA DE HUEVO

AZUCAR REFINADO

MANTEQUILLA PURA

HARINA DE 1ª CALIDAD

Paquete de 200 gr. UNA PESETA

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS

Artiach

MARIA ARTIACH